

Ohjeita tapausselostuksia varten

Nuorisolääketieteen erityispätevyysohjelmassa ei ole tenttiä vaan pätevytyminen osoitetaan työ- ja koulutuskokemuksen lisäksi kirjoittamalla 10 tapausselostusta. Tapausselostuksissa tärkeää on **laaja-alaisuus ja monipuolisuus**, koska niiden tulee kuvastaa, miten hyvin hakija hallitsee nuorisolääketieteen osaamisalueet. Otsikoinnissa voi käyttää luovuutta, eikä tapausselostusten tarvitse muutenkaan olla totta tai noudattaa puhtaasti tieteellisen tapausselostuksen kaavaa. Joka tapauksessa tietosuojasta on huolehdittava, ja siksi yksityiskohtia kannattaa muunnella. Kunkin tapausselostuksen tavoitepituus on noin 1,5-2 sivua. Tapausselostuksissa tulisi olla kuvaus hoitotilanteesta ja pohdintaosuus, joissa molemmissa on mukana myös hakijan itsereflektiota. Pohdintaosassa esitelty tapaus tulisi liittää laajempaan nuorisolääketieteen kenttään 3-6 kirjallisuusviitteellä. Viitteiden tulee olla monipuolisia, ei pelkästään kansallisia ohjeita. Lisäksi pohdintaosassa tulisi näkyä itsereflektiota (esim. mitä teit mielestäsi oikein, mitä olisit voinut tehdä toisin). Ohessa on joitakin kysymyksiä, joiden avulla kirjoitustyössä pääsee alkuun.

- Nuoren ikä ja sukupuoli
- Tapausselostuksen kannalta olennaiset taustatiedot perheestä, harrastuksista, kavereista, koulusta, aiemmista sairauksista jne
- Miksi nuori tuli vastaanotollesi?
- Miten kohtaaminen/hoitoprosessi sujui?
- Tarvittiinko nuoren hoidossa yhteistyötä muiden tahojen kanssa ja miten se sujui?
- Miten nuoruusikä vaikutti tilanteeseen tai tilanne nuoruusiän kehitykseen?
- Miksi juuri tämä nuori jäi mieleesi?
- Mitä opit tästä tapauksesta?

Tapausselostusten tulisi antaa monipuolinen kuva kouluttautuvan kokemuksesta ja kuvata nuorisolääketieteen kenttää monipuolisesti. Tapaukset tulisi valita niin, että edustettuna on eri-ikäisiä nuoria ja sekä somatiikkaa että psykiatria.